



List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Vabilo na naročevanje.

Ob koncu leta vabimo vljudno vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, naj se naročijo še na dalje za leto 1894 na list, ki je in še tudi naprej zagovarja resno in vestno koristi sv. cerkve in slov. ljudstva pa ne išče v tem, kakor kaže že njegova cena, nikjer svoje koristi. Kdor more in hoče, naj pristopi med deležnike „katol. tisk. društva“, da se „Slov. Gospodar“ vzdrži tudi nadalje pri tej nizki ceni.

Deležnina „katol. tisk. društva“ znaša za celo leto 5 gold. in je v tem že tudi naročnina za „Slov. Gospodarja“. **Naročnina** pa znaša za celo leto 2 gold. 50 kr. in za pol leta 1 gold. 30 kr. ter za četrť leta 65 kr.

Naročnina se pošlje najglaglje po poštnih nakaznicah upravnistvu „Slov. Gospodarja“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Odbor kat. tisk. društva.

O koncu leta.

Desetega julija tekočega leta je obhajalo katoliško tiskovno društvo, ki »Slov. Gospodarja« izdaje, svoj občni zbor. Pri tej priliki se je zopet pokazalo, kako živo, da se bralci za naš list zanimljejo in kako silno želijo naj bi ostal tudi zanaprej skupno glasilo za vse štajarske Slovence. Poudarjalo se je pri tej priložnosti, da »Gospodar« ne sme in neče odstopiti od svojega prvotnega namena, in da se hoče tudi zanaprej odločno potezati za sveto vero in njeno veljavo pri sklepanju o postavah in v književni javnosti, za našo premilo slovensko domovino in pa za to, da se utrjuje povsod ljubezen do presvitlega vladarja in avstrijskega cesarstva. Najhujša bolezen našega časa je ta, da jih veliko neče priznavati nobene veljave in nobene oblasti, ne božje in tudi človeške ne. Tako bi se pa človeški rod poživil in bi moral v kratkem s površja zemlje izginiti. Niti za las ne odjenjamo od svojega dosedanjega postopanja, pri katerem nas vodi stari bojni klic: »Vse za vero, dom, cesarja!« Novo izvoljeni odbor se je dne 18. julija prav živahno pogovarjal o nekaterih težavah, ki so med nami nastale in pa, kako bi jih naj odpravili, pa ni mogel ta-

krat vsega dognati. Treba bode za naš list pa še tudi nove pisateljske moči, ki z veselo navdušenostjo in pa s prijetno, poljudno pisavo strinja trezen razum, po katerem se je naš list tudi dosedaj odlikoval. Česar pa takrat nismo doseči mogli, to se nam je sedaj prav veselo obneslo. Dne 21. decembra smo opravke v odboru na novo razdelili in smo si v roke segli, da hočemo vsi, duhovniki in neduhovniki, z združenimi močmi delati v enem in tistem duhu, da se našemu ubogemu pa vrlemu slovenskemu narodu ohrani sveta vera katoliška in pa narodnost slovenska, in da mu pomagamo na tej podlagi tudi v njegovih gospodarskih stiskah na noge. Koliko slovenskih kmetij bi že bilo davno na bobnu, ko bi si ne bili z združenimi močmi osnovali »Posojilnic«, ki so nas storile neodvisne od nam tujega kapitala, ki je prej naše kmete pri volitvah stiskoval. Na vse moči si hočemo prizadevati, da naši poslanci v sedanjem prevažnem trenutku cesarski vladi v državnem zboru brez največje sile ne nasprotujejo. Sedaj se bo namreč na novo predelala volilna postava. Če se sedaj med seboj vjedamo in vladi težave napravljamo, no potem smo si pa sami svoj grob izkopali.

Nadalje se hočemo z združenimi močmi in pa pogumno poganjati za to, da se kmetom zabrani napravljaje prevelikih dolgov in se torej zavaruje otrokom pravica, da smejo ostati pod tisto streho, pod katero so njihovi stariši živeli in trpeli. Krvave solze bi pretakal krščanski rodoljub, ko vidi, da mora vsled dveh, treh slabih letin vsa rodovina zapustiti svoj dom, ker so njim dolgovi z visokimi obrestmi premoženje do polovice požrli; potem je pa prišla prodaja in kmetija se je oddala po najnižji ceni. Lastovka se bo v spomladi zopet vrnila v svoje staro gnezdo, a gospodar z družino svojo ne sme več prestopiti praga tistega hrama, ki so ga rajni oče pozidali. Moj Bog, to je pač hudo!

Zato se pa hočemo skupno ustavlјati hudim časom in vsem uimam, ki nam pretijo. V Boga hočemo za-

upati, ki svojih otrok v sili zapustil ne bode! Med seboj se hočemo krščansko ljubiti in se po bratovsko podpirati, ne samo z lepimi besedami, ampak z dejansko podporo in z dobrim svetom, ki je dostikrat več vreden, kakor suh denar. Spoštuj očeta in mater! Takó nas uči štrta božja zapoved. Zato pa spoštuj tisti jezik, katerega sta govorila tvoj oče in mati, in v katerem si kot nedolžni otrok ž njimi svoje prve, nepozabljene molitvice molil. Spoštujmo pa tudi svojo nam od Boga dano duhovsko in posvetno gosposko, brez katere človeška družba obstati ne zamore. Sveti oče to najbitkeje obžalujejo, če narodi nečejo poslušati glasa njim od svetega Duha postavljenih škofov pa od njih poslanih dušnih pastirjev. Ni res, da gre duhovniku prva beseda samo v cerkvi! V cerkvi in šoli se le učimo, kako naj v vseh rečéh po božji volji ravnamo, da bomo mirno in srečno živeli in se tudi večno zveličali. Kdor me o pravem času modro posvari, gotovo ni moj sovražnik; komur se pa vedno sladke med z jezika cedi, je gotovo pravi krive svobode, pogubljive razuzdanosti. Poslušajmo torej radi svojo duhovsko in posvetno gosposko, ne pa krivih prerokov, ki bi radi med nas zasejali pogubljivi prepir, ki nas gotovo popolnoma oslabi in ob vso ustavo spravi. Oj Slovenci, ne pozabimo, kako nas rajni knezoškof Slomšek še iz groba opominjajo: »Bratje moji! Sveta vera vam bodi luč, materna beseda slovenska pa ključ do prave sreče narodove, časne in večne«. To in pa veselo novo leto želi vsem bralcem »Slovenskega Gospodarja« njihov stari priatelj,

krščanski slovenski rodoljub.

Cerkvene zadeve.

Slov. mladeniču v spomin.

Umrl je dne 27. novembra 1893 v Gradcu bivši Mariborski učiteljski pripravnik, dijakom dokaj znani spretni organist, Emil Breznik, sin nadučitelja iz Žetal. Oj, kako nadepolno je bilo njegovo življenje vsa leta! Zadnje leto pa so mu nezdrava stanovanja in slaba strežba zakrivila bolezen. Ker je bil Emil lepo potrpežljiv, se mu je tako — pohlevnemu mladeniču prezgodaj odrezala nit življenja. Stariši, učitelji, če ste tudi oddaljeni, hodite le v mesta za svojim sinovom pogledat, ali se jim za dragi denar primerno postreže, ali ne! Ako pa kateri mladenič gimnazijalec ali pripravnik zbolí, hodite stariši sami z njimi k zdravniku — ne prepuščajte tujim najemnikom nikoli vestnega opravila na svojih otrokih!

Učit. pripravnik E. B. se je rodil v trgu Ljubenskem v Savinjski dolini. Že mali fantek je kazal muzikalčno nadarjenost. Rad je popeval pri očetovem glasoviru »Tantum ergo«, svojo vselej preljubljeno pesem. Veliko lepih nedolžnih iger razveseljevalo mu je srce. Roditelji so sklepali iz tega, da iz fanteka zna biti kaj več. Preselivši se z očetom na Gornji Štajar, se je 5letni deček tam gori odlikoval na sv. noč. Spremenjeno lepo oblečen s križem v rokah — med raznobarvno razsvečavo — predstavljal je nebeškega otročiča. Deklamoval je otročičem pri božičnem drevesu: »Mir Vam bodi« Nad 40 otrok obdaril je z novimi oblačili, ki jih je Trofajski graščak Šardorfski šoli poklonil. Lepo pridigo so na tej krasni veselici spregovorili tamošnjemu občinstvu č. gosp.

A. Stradner, sedanji kn. šk. tajnik v Gradcu. Letos, 13. leto pa je nebeško dete Jezus poklical Emila na večni sveti dan. S sv. križem v rokah je tudi svoje življenje končal. Mladenič se je kaj razveselil lepega z odpuški blagoslovljenega sv. križca; tako pripoveduje usmiljena sestra predstojnica. Ona častivredna sestra mu je sv. križ preskibela in mu ga prinesla teden dni pred smrtjo v bolnišnico. Previden je bil dvakrat s sv. zakramenti. Po zadnjem sv. obhajilu poljuboval je vedno sv. križ, svojo edino tolažbo in držal ga do zadnjega diha še v mrzlej roki. Povedal je usmiljeni sestri svojo zadnjo voljo, namreč: ko umrjem, pošljite sv. križec mojim ljubim starišem v spomin. Povejte jim, da jaz bom v nebesih prošil za nje, oni pa naj zame molijo. Naj bodo potolaženi tako, kakor sem tudi jaz potolažen. — Tako so usmiljene sestre, one zveste dobrotnice in tolažilke, katere delé dušna in telesna dobra dela usmiljenja, mladeniču vedno na strani stale. Umrl je v prisotnosti usmiljene sestre. Pokopan je na mirudvoru Sv. Petra v Gradcu. Tuja zemlja bodi mu lahka! Rajnkemu pa bodo na god dne 22. maja nesli sošoleci venec na grob. Do tiste dobe bode tudi postavljen že spominek na grobu — grobni angelj in križ.

Brez krščanske vere ni straha.

V Parizu so se letos dne 9. decembra zbrali državni poslanci, da se posvetujejo. V tisti hiši, zbornica se ji reče, so zgoraj galerije, taki kori, kakor v nekaterih romarskih cerkvah. Gor smejo drugi ljudje hoditi poslance poslušat. Dne 9. decembra pride med njimi Bailant (Belan), mož temnega pogleda, in prinese seboj orodje, v katerem je bilo polno žrebljev in takih rečij, ki se ko smodnik razletijo. V tem trenutku, ko misli orodje zagnati med poslance, se obrne neka ženska, on se zadene ob nje, orodje mu zleti proti steni in se razleti. Strašno je počilo in poškodovalo. Žreblji in kosí tistega orodja so se razleteli na vse strani in ranili, da je joj, dva poslanca sta dobila blizo da smrtne rane, drugim ljudem je temu kak prst vtregalo, drugemu razmesarilo lice, ramo, čez sto jih je skupilo, strah je pa vse prevzel. Hudobnega Belana je prasnilo po roki. Hudobnež je oženjen in ima dva otroka. Uboga taka družina! Pred nekim časom jih je pustil doma in se klatil po Ameriki. Ko se je na Francosko povrnil, živel je od tatvine in drugih pregreh in kratko časa je delal v fabriki za usnje, potem je spisoval čisto brezverski socijalistični list. Ker pusti država, da se mladina ne uči v šolah Boga se bati, ker zaničuje in zatira duhovnike, ki bi radi ljudi s strahom božjim navdajali, ker pravi, da sme vsak po svoji volji delati, in ker ne brani takih krivih nauk v knjigah in časnikih širiti, redi si take razbojnike. Pravi katoliški kristjan se varuje celó samo z besedo komu škodovati. Začetek modrosti in sreče je strah božji.

Vrhbosna. V Sarajevu izhaja jako zanimivi cerkveni list »Vrhbosna« vsaki mesec dvakrat in velja na leto 2 fl. 50 kr. s prilogo vred eno polo, s prevodom in razlaganjem sv. pisma nove zaveze. Za bogoslovce in dijake srednjih šol se daje po 2 fl. Sam prevod sv. pisma stane 1 fl. Naročnina se pošlje po poštni nakaznici uredništvu »Vrhbosne« v Sarajevu.

Glasnik presv. Srca Jezusovega izhaja v Travniku vsaki mesec enkrat na 24 stranéh in velja s poštno vred 36 kr. Je tedaj najcenejši podučni list in ima namen, vnetati pobožnost k presv. Srcu Jezusovemu. Naroča se pri Antonu Scholzu v Zagrebu, Margareta ulica št. 6 po poštni nakaznici.

Gospodarske stvari.

Naše goske.

Vsaka gospodinja predobro vé, zakaj ima toliko skrb za svojo kuretino, med njo posebno za goske; natančno vé, koliko ji nese dvorišče, ako spremlja po njem ponosen kokot lepo vrsto tovarišic, a nič manj ne ceni vrednosti in hasna, katerega prinašajo dobro rejene goske. Ni ji torej žal za trud in stroške, katere ima za to svojo perotnino. Od gosij dobiva perje, meso in maščobo. To so poglavitne tri reči, zavoljo katerih se gosredi in pita. Ako želi gospodinja to ali ono, treba bi bilo prav za prav krmenje ali pitanje posebno vravnati in spominjevati. Tako se je n. pr. dokazalo, da dobijo gosi prav lepo, veliko in gosto perje, ako se jim dajajo dušičnate snovi. Med temi so v prvi vrsti meseni ostanki, mleko in z mlekom zmešana klaja i. dr. Da pa se gosprav močno zredi ali odebeli, pripomaga posebno piča, narejena iz moke, kateri se brez škode sme priliti nekoliko mleka. Sploh se priporoča za ta slučaj krmiljenje s tvarinami, ki so ali masne ali imajo dosti ogljenika v sebi, svalki iz testa, zrnje, mleko, semena, n. pr. laneno, oljnate snovi itd. Le pri zadnjih je treba pripomniti, da povzročujejo pri mesu, kakor pri masti neprijeten okus. Kar se pa tiče kakovosti gosjega mesa, velja pravilo, da nobena krma njegove izvrstnosti bolj ne pospešuje, kakor samo zrnje, grah, kuzuza ali turšica in ajda.

Navadno pa gre skrb gospodinjice pri goséh le na to, da se lepo zredijo in ob jednem okusno meso dajo. Kako pa se gosi v to svrhu pametno pitajo? Naj še o tej stvari nekoliko omenimo. Kjer so gosi zaprte, naj se napravi okoli kurnika ali okoli priprave, v kateri so, prazen prostor in ta se ogradi. Tu sem morajo se živali večkrat izpuščati, da se prezračijo in sprehodijo. Dokler so pa v zaporu ali v kurniku, je prav dobro, če se pokrijejo s kako stvarjo, tako da so v temi in v miru. Prvi teden daje se njim najmanj pet ali šestkrat na dan zdrobljeno korenje, repa in pesa. Vselej pa naj bo klaje toliko, kolikor živalim diši. Drugi in tretji teden pa se njim polaga le trikrat na dan a zato močnejše in tečnejše stvari, ječmen ali oves. A na to naj bi vsaka skrbna gospodinja vestno pazila, da je koritce ali posoda, v katero se žito vsipa, čista in zmita.

Četrty in zadnji teden pa se jim kuha grah ali vsaj namaka v toplo vodo, ker to sočivje najbolj pospešuje pitanje in več izda v kratkem času, kakor krompir, korenje ali pesa skoz tri ali štiri tedne.

Voda, ki se goskam ob času pitanja podaja, naj bo vedno čista in zato se naj večkrat prenovi in le v snažni posodi. Da pa živali bolj žeja in na ta način več vode va-se jemljejo, vrže se jim v vodo kosček oglja. Tega pikajo, ga gledajo in se ob njem mučijo a s tem si tudi žejo vzbujajo. Toraj le pridno na delo gospodinjice, požurite se in zredite si za vesele (velikonočne) praznike prav debelih in mastnih gosok!

Drevesni koli.

Kol je drevescu, ki ga na stalno mesto presadimo, prepotrben, in mora biti, da bo trpežen in svoj namen dosegel, po zimi posekan, iz zdravega ravnelega lesa, gladko obrezan in na vrhu zadostuje do 5 cm. debelosti. Razume se, da če se kako večje drevo s sadjem obloženo nagne ali ga burja sprevrne, je potreben močen kol.

Slab kol, predolg, ki med veje sega, skrivljen in grčast škorjo oguli in drevo rani, predebel pa za razvitek drevesec sploh škoduje, ker deblo obsenči, vsled česar se na obsenčeni strani zavoljo pomanjkanja zraka

in svetlobe drevo, oziroma deblo slabeje razvija in za debelim kolom najraje deblo pozebe. Žal, da slabe kole prepogosto vidimo. Nekateri priporočajo, da tam, kjer se je bati, da drevje živina poškoduje, z vozom ali na kak način koli lahko rani, tri kole postavimo. Res, da ravno pri hišah, pred krčmo, je taka ograja lepa in trpežna pa predraga je, in če se potem, ko je že drevo vsajeno, ograja postavlja, se korenine ranijo; povsod drugod pa zadostuje eden dober kol. Če se deblo s trnjem pravilno obveže, tedaj se živina drgala ne bo. Da kol trdo stoji in se korenine ne ranijo, postavi ga, preden se drevo vsadi. Dober kol ostane 5—7 let in po ovi dobi drevo ne potrebuje več kola. Za kolo je najboljši mecesnov, smrekov in tudi borov les. Kol ne sme nikoli čez veje segati, in deblo se mora navadno dvakrat h kolu s trto privezati.

Sadjerejsko društvo za Šoštanjki okraj ima dne 6. januarija 1894 popoldne ob 1/2 4. uri v gostilni gosp. J. Skaza v Velenji svojo izvanredno skupščino z naslednjim dnevnim redom:

- a) Sestava pravil za sadje- in vinorejsko društvo.
- b) Razgovori o napravi in oskrbovanji trtnice.
- c) Razni nasveti.

Pri tej priliki bodo tudi vsi gg. udje, koji so se za drevesa oglasili, ista brezplačno dobili.

Ker že tudi našim vinogradom preti najhujši udarec, da jih namreč v kratkem obišče neljubi in strašni gost — trtna uš —, se toraj vsi posestniki vinogradov, sosebno pa ovi, kateri še niso udje omenjenega društva, na to opozorijo, da ne zamudijo prilike, ter se tega zborovanja mnogobrojno vdeležé in tudi k društvu kot udje pristopijo.

Sejmovi. Dne 29. decembra v Spielfeldu. Dne 2. januarija 1894 v Bučah in v Radgoni. Dne 3. januarja v Lučanah in na Ptuju. Dne 4. januarija na Bregu v Ptuju.

Dopisi.

Iz Vojnika. (Razno.) Dne 9. novembra spremili smo rajno Francisko Kresnik h grobu, katera se je bila še le razcvetela, ker je bila še le stara 18 let. Ako ravno še res mlada, je bila že več let starišem v veliko podporo. Ker ni bila ravno od premožnih starišev, zato se je silila prerano k delu, to pa je bilo za njena mlada leta še pretežavno, vsled tega si je tudi nakopala bolezen, in tudi prerano smrt. Dne 4. novembra t. l. je bila prevedena s sv. sakramenti, potem je pa udana in voljo božjo čakala na belo ženo, kedaj da bo prišla pretrgat nit njenega življenja. In res, njej ni bilo treba dolgo čakati, ker že dne 7. novembra proti večeru si je še želela nekatere svoje ljubše prijateljice k sebi, da se je še poslovila od njih. Okoli 7. ure je pazatnila svoje mlade oči k večnemu počitku. In ker je bila iz križevske družbe, se je zbralo mnogo deklet z venci na glavi in gorečimi svečami v rokah, kar se že več let ni zgodilo v Vojniški župniji, če je že ravno več družbenih deklet pomrlo in se zaneslo k večnemu počitku. Je že bila volja božja tako, da je ravno to deklico zopet doletela ta čast, da bi ji le bila tudi v izveličanje! Preden smo jo zagrnili v krilo matere črne zemlje, zapele so ji še družbinske sestre prelepo pesem, katera se navadno poje pri pogrebu križevskih deklet, kar je mnogo ljudij do solz pripravilo. Komaj je preteklo 13 dnij, že smo bili zopet z drugo in še in z bolj mlado deklico na pokopališču, ta je bila Rozalija Gajšek. Ona je še le

meseca avgusta izpolnila 13 let svojega pozemlskega bivanja, pa je že volja božja sklenila, da je morala ta svet zapustiti. Pa saj je bila tako v božjo voljo vdana, da se ji je vsak čudil. Ko so jo prišli dne 11. novembra zjutraj preč. g. Jodel s sv. zakramenti sprevidet, je že komaj čakala, da so v hišo vstopili ter jih je s krepkim glasom pozdravila: hvaljen bodi Jezus Kristus! V nje mučni, če ravno ne dolgo trajajoči boleznini ni bilo zapaziti, da bi bila kaj nevoljna na trpljenje, ki jej ga je povzročevala huda bolezen, ter je le zmiraj Marijo in Jezusa na pomoč klicala. Večkrat je tudi zahtevala, da so ji svečo vžgali. V večer pred njeno smrtjo jo je še prišlo več deklet obiskat; preden so jo zapustile, so skupno odmolile sveti rožni venec, da bi ji Bog polajšal njene bolečine, ali ji pa dal še dosti udanosti v njega sv. voljo. Drugo jutro to je v nedeljo, se je že takó veselila smrti, da je že bila nevoljna, ko so ji še prinesli novih zdravil ter je z otožnim glasom djala: Zdaj pa ne bom mogla umreti, ko mi še zdravil dajete. Še nekaj ur je bilo njeno trpljenje; ko se je pa Bogu že zadosti zdelo, pošlje ji smrtnega angelja in ravno tačas, ko so duhovnik v cerkvi pri pozni sveti meši sv. Jezusovo Telo povzdignili, obdala jo je slabost, ravno v tem trenutku se je pa tudi njena duša ločila od telesa, ter se, kar smemo zaupati, podala v veselo večnost. Dne 22. novembra so pa pristopila tudi tista dekleta z venci na glavi in pa s svečami v rokah, kakor pri prvi, ter so jo zanesla najprej v cerkev. kjer so opravili preč. g. Gaberec za rajno peto sv. mešo. Po sv. maši smo jo pa spremili na pokopališče k večnemu počitku.

Iz Remšnika. (Razno.) Mrtvih bilo je letos v Remšniku po navadi, okoli 40. Bilo ni nikake izvanredne bolezni. Smrt je pobirala stare in bolehe ljudi in pa slabotne otroke. V Bogu zaspala je 80 let stara Jera Otič, izgledna devica in tretjerednica. Pošteno življenje od nježne mladosti do tolike starosti je redka prikazen. Bog ji daj v nebeškem kraljestvu blizo Jagnjeta vesele pesmi prepevati! Drugi je Jurij Hartman ali stari Žnidar, prevžitnik in tudi 80 let star mož. Pošten je bil od svojih mladih nog, zato je toliko starost dočakal. Delal je rad, pil pa nikdar preveč. K službi božji prišel je vselej, ako ni bil bola. Sneg nas je letos prerano zalezal tako, da še nekteri belo in laško repo ali krompir na njivah imajo: dobra reja za zajce! Drv in stelje pa imajo ljudje malo doma. Vendar je zdaj posebno na Radlu vgodno vreme. Sneg je od solčne toplote in gorkega vetra posebno okoli Sv. Pongraca in grebena kmalo skopnil in tamkaj ovce po pašnikih skačajo in ljudje si lahko stelje in drva priskrbijo; še celo praprot žanjejo. Pri Dravi je mrzlo, na Radlu pa poletni čas. Kedar se naveličamo nižje bivati, se podamo na Radel zajce lovit in se na trati ležeč na gozdem solnci grejemo že okoli tri tedne. Z radostjo si lahko prepevamo milo pesem: Visoko vrh planin stojim itd. Enako se skoro vsako zimo godi. Drava premrzne ali ledeni most napravi, po katerem ljudje hodijo in vozijo čez Dravo. Na Radlu pa ovce pasemo in se na trati ležeč grejemo. Toraj tudi hrib ima nekaj prijetnega, posebno zimi.

Iz Polic pri Radgoni. (Cesta.) Ko je dopisnik v štv. 48. iz Stavenšinec omenil neugodno sapo iz Orehovec, se mi je pač zdelo, da je treba spolniti njegov stavek! Nekega poletnega dne je Orehovski »paša« prišel z znanima janičarjema, sedaj cenilnima možema, eden je nekdanj s Pruskega svinje gonil, drugi pa je neki zidar iz Polic. To je torej glavno krdelo Orehovske garde! Ti so tudi občinsko cesto razširili in v okrajno spremenili. Dozdaj je stara cesta, o dobrem vremenu, prav dobro služila, o slabem pa tudi slabo, ali za-njo ni bilo drugih stroškov. Če je dober občinski predstojnik, vravna vse, torej tudi popravila modro in z malim

veliko popravi in to je tudi potrebno v sedanjih slabih časih. Ako pa ni varčen, tudi milijonar na beraško palico pride! Nova cesta se prične pod Ivanjci in gre nad Stavenšince, Ivanjševce, Lastomerce, Šavnico in Police. Tu pride ven na okrajno cesto. Ta cesta pa je taka, da se brez velikih stroškov ne da narediti za okrajno, slabo pa bi lahko pustili brez stroškov. Že mostovi v eni občini so stali blizo 400 gld., kaj pa še v petih občinah? Kje pa še je pijača za delavce in drugi stroški, ki njih ne bomo pred oči dobili? Kaj ne? To smo si pač dobrega Orehovskega »hopmana« izvolili, ki bode nas počasi vse sebi ednake storil, po »premoženju in mišljenju«. Česar pa sam ne doseže, v to pa mu gori omenjena »janičarja« pomagata. Komur še količkaj za narodnost in vero srce bije, mora v to delati, da se ne bodo kratile pravice pri premoženju in narodnosti našemu ljudstvu.

Od Sv. Jakoba v Slov. gor. (Novice.) Nek gospodar si je hotel pri obilnem svojem imetju še eno posestvo po sili pridobiti, ali ni se mu posrečilo. Nek vrl fant, pa kmečkih roditeljev, je v svojih mladih letih zmirom lepo služil in s tem si je posestvo pridobil. Neka oseba, 30 let svoje dobe, je po dolgi bolezni iskala zdravja v kopališči v Krapini, v bolnišnici v Mariboru, in je vse svoje imetje darovala, bil ji je spodnji del trupla tako rekoč mrtev; zdravniki so ji že rekli, da ji ni več mogoče ozdraveti. Ali ona se je poprijela s pomočjo tovaršic, po nasvetu gospoda Kneippa, vode in je tudi srečno ozdravela, sedaj more hoditi in lahko opravlja svoje posle.

Iz Kraljevec blizo Sv. Jurija na Ščavnici. (Na gl. smrt.) Dne 16. novembra so ljudje po Jurijevski župniji pripovedovali s težkim srcem, kaj se je zgodilo. Dne 15. novembra proti večeru je Rihard Skerget viničar benediktinskih goric v Grabonoškem vrhu, v Jurijevski župniji shrul uad svojim sosedom Jurijem Holcem, ker mu je brž ta neko preveč povedal. Prepirla se je začel blizo tako-le. Rihard se je zadril nad Jurijem Holcem, naj svojo kuretino z njive vrača, da ne bo vedno v repi. A Holc mu je iz šale odgovoril: No če ti bodo kokoši to laško repo pojedle, potem pa pridi k meni, jaz ti bom s svojo debelo repo škodo povrnil. Ali te besede so Riharda tako živo razburile, da je v svoji divji besnosti in pijanosti, naravnost letel proti Holcu, kateri je mirno stal, misleč, da Rihard iz šale beži proti njemu. A še 40 korakov oddaljen od Holca, potegne iz žepa malo puško, katero je že celi dan nosil seboj, in jo sproži, a ker je Holc imel roko na prsih, je šlo strelivo skozi roko v prsi, Rihard še je izgovoril v svoji surovosti: sedaj sem naredil, kar sem že dolgo mislil. Holca so potem odnesli v njegovo hišo, in ga položili v postelj. Potem so poslali po spoved k Sv. Antonu v Slov. goricah, ker v farno cerkev k Sv. Juriju bilo bi že prepozno. Proti 11. uri po noči pridejo č. g. Alojzij Cizerlj, kaplan od Sv. Antona, s presvetim Rešnjim Telom, da nesrečneža, spovejo, in ga milo potolažijo, ter mu sv. poslednje olje podelijo, in ne dolgo potem je izdihnil svojo dušo. Njegove zadnje besede so bile: Bog daj vsem lahko noč! Potem pa je mirno v Gospodu zaspal. Rihard pa je 17. novembra sam šel k c. kr. okr. sodnji v Radgono ter ji naznanil svoje zločinstvo, in potem je moral ostati pod ključem. Človeku srce krvavi, če sliši jok in stok žene in otroka pokojnega Jurija Holca.

Ti. o Bog, mu vsmiljen bodi,
Milo ga, o Jezus, sodi,
Dušo v večni pokoj vodi!

J. K — i.

Od Sv. Lovrenca ob kor. železnici. (Razno.) Dolgo že nisi kaj poročal, dragi »Gospodar«, o našem kraju. Zatoraj to pot nekatere vrstice. V nedeljo dne

12. novembra je priredilo tukajšnje bralno društvo veselico, katera se je obnesla prav sijajno. počastilo nas je prav lepo število gospode iz večih okrajev, kakor iz staroslavnihi Ruš, iz stare Vuzenice in iz Puščave. Res je bilo prav veselo in prijetno. Samo nekaj je, kar je graje vredno, namreč, da se tukajšnji Slovenci tako zaspano napravljajo, da nas ne počastijo s svojim prihodom, in se ne vdeležujejo naših narodnih veselic. Ne vem, ali jim je začel slovenski zrak škodovati, ali kaj? — In še tisti, kateri so, poslužujejo se le tujega jezika, mi sicer čislamo tudi tuje jezike, in se jih tudi učimo, ker nam prej ali pozneje še znajo koristiti, zato jih ne zaničujemo, kakor drugi narodi našega; kadar pa gre za narodno stvar, takrat pokažemo, da nam je naš materni jezik slovenski črez vse. Hvala Vam tedaj, tuji gospodje in gospé, rez se niste vstrašili dalnjega pota in truda, da ste nas počastili s svojim prihodom, na svidenje! Nadalje, v tukajšnjem kraju je tudi vse polno ptujih ljudij, iz Afrike jih še ni, od drugod pa od vseh vetrov, in bi še k vsemu temu nič ne djali, ko bi le ti ljudje nam tukaj le sitnostij, preprirov in pretepev ne delali; največ jih pride črez planino prek Pohorja. V nedeljo, dne 26. novemhura, šel je pošten fant skoz trg, ali kar naenkrat pridivja tropa teh pritepencev za njim in so siromaka tako razmesarili in razrezali, da je še malo živ k zdravniku prilezel, da mu je rane obvezal, in nihče ne ve, zakaj so ga, ko ga še pznali niso. Poredneže so seveda djali v zapor, ali kaj je onemu siromaku za to? Ali bi ne bilo dobro, ko bi slavni občinski gospodje take koj, ko se pritepejo v tukajšnji okraj, hitro s c. kr. žandarji odgnali v njihov rojstni kraj, da bi ne delali nemira po noči v tukajšnjem trgu, da si človek že skoraj ne upa iz hiše, zavoljo teh tujih divjakov. Kar pa poljske pridelke zadeva, smo jih že pospravili, in smo hvala Bogu, prav zadovoljni. Samo nekaterim, je zdaj že bela odeja pokrila njihove pridelke, kateri radi poleti roke križem držijo, ker mislijo, da bo zmirom leto!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Svitli cesar je bil v božičnih dneh pri svoji hčeri, nadvojvodinji Valeriji na Lichteneskim gradu, včeraj pa se je vrnil v stolnico svojo. — Nemška liberalna stranka je sila vesela, da ima sopet krmilo vlade v rokah, dela pa se vendar-le tako, kakor da še ga nima, in kaže nek strah, kakor da še za »nemštvo« ni konec nevarnostij. Hinavka, za nemštvo pač ni bilo nikoli pri nas nevarnostij, nekaj morebiti za liberalizem, ali še ta strah je bil votel!

Štajarsko. Čudno je, da se dela sedaj po nemških mestih in trgih z veliko silo za Jurija Schönererja in ravno o praznikih so imeli na večih krajih zborovanja, na katerih so poveličevali tega viteza — žalostno prikazen za avstrijsko domoljubje. Kdor še ima kaj sreca za staro, častno Avstrijo, njega mora boleti v dno sreca, da se nahaja tudi pri nas ljudij, ki se obešajo Schönererju in z njim Prusom na krilo. — V mestnem zastopu v Gradcu so dokaj nevoljni »stari gospodje«, ker so dobili vsled zadnjih volitev novih, neljubih tovarišev. Misli se celo, da bode vsled tega nekaj volitev ovrženih. Res je že, da znajo Nemci sploh volitve »delati«, ali pa je bilo tudi pri teh v Gradcu »krivih« pooblastil, kakor trdi stara gospoda, nočemo reči.

Koroško. Mestni zastop v Celovcu je popolnem v rokah nemških liberalcev; zato se ne čudimo, da sovraži slov. jezik in ga ne mara v mestnem uradu. Cel

svoja pravila spremeni sedaj tako, da mu ne bode treba sprejeti slov. pisem. — Deželni odbor predlaga v dež. zboru, naj se postavi v Celovcu nova bolnišnica na deželne stroške, va-njo pa neki čejo naročiti postrežnice iz rajha, na ravnost iz Berolina!

Kranjsko. Odkar je v Ljubljani novi deželni predsednik, vleče sapa vidno na nemški sever in peščica Nemcev, razstresenih po deželi, sanja že, da pride sedaj doba za-nje in res, o novem letu dobijo že novi nemški list v Ljubljano. Vladni list izhaja tudi v blagi nemščini in — v nemškem duhu. — V novem mestu pripravljajo »dijaško kuhinjo« in ker ima dr. J. Marinko, veronauka profesor na c. kr. gimnaziji, priprave za-njo v rokah, ne dvomimo, da jo napravijo, predno poteče leta dnij, v veliko pomoč revnih dijakov.

Primorsko. V Gorici dobijo kar h krati dve novi laški šoli, slovenske pa ne. Mestni zastop se take šole brani in čudno, vlada še vedno odlaga prisiliti ga, da jo napravi, čeravno je naznanjenih dovolj slov. otrok za-njo. Kaka vam je to pravica! — V Trstu pretijo delavcem na javnem skladišču, da jih odpustijo, ako govorijo še nadalje slovenski med seboj. Za Boga, ali je slovenščina res tako nevaren jezik za mnogojezično Avstrijo!

Hrvaško. Madjarščina rije zmerom bolj med Hrvatate, sedaj se vidi na oglih ulic že veliko madjarskih oznanil. Ne bode dolgo, pa bodo že tudi ulice dobile madjarsko ime — na željo ljudstvo, rekli bodo možje »narodne stranke«.

Ogersko. Katoliški škofje so izdali skupni pastirski list ter govorijo v njem o veliki nevarnosti, ki preti v »civilnem zakonu« ne samo katoliški cerkvi, ampak sploh vsej državi. Pač res! — Dne 16. januarija bode v Pešti katoliški shod, ako ga vlada še ne prepove; izgovor za tako prepoved se najde. Pri naših liberalcih in njih vladah jih je dobiti na kupe.

Vunanje države.

Rim. V soboto so vsprejeli sv. oče Leon XIII. kardinale rimske cerkve ter so imeli v tem jako lep govor o miru, kakor ga želi in pospešuje sv. cerkev.

Italija. V četrtek je bilo v Rimu, v državnem zboru, veliko prepira. Crispi je bral načrt nove vlade, toda poslancem ni z njim ugodil. Izlasti Imbriani je napadel tudi Crispija zato, ker še noče razdreti tripel-alijance. Toliko je resnice, da mora vsled te zveze Italija imeti veliko vojaštva, ali bi pa bilo brez te zveze za-njo manj vojakov treba? Na to vprašanje pa tudi Imbriani nima odgovora.

Francija. V premogovih jamah in sploh v rudnikih pride vendar-le do tega, da bode čas dela samo osem ur na dan; postava se namreč pripravlja, ki vpelje tak red vsaj pri državnih rudnikih in je gotovo, da preide ta red potem tudi v druge rudnike. — Na naše vino se vpelje višja carina, ako naša država ne zniža svoje carine na francosko vino in sicer tako, kakor je pri italijanskem vinu.

Belgija. Konservativna stranka je prosila predsednika v ministerstvu, naj ostane še nadalje v ministerstvu. Ob enem se posvetuje posebni odbor z ministerstvom, kako se volilna postava najlažje napravi, da bode po želji ministra pa tudi njegove stranke.

Anglija. V državnem zboru ste bili une dni dve vprašanji v razpravi: prvo, ali je vojno brodovje za angleško državo dovolj močno in drugo, ali se naj plačuje koburškemu vojvodi iz drž. kase še vsaj 10.000 šterlingov. Oboje vprašanj je neki bilo treba, ali rešili so jih tako, da je brodovja dovolj, vojvodi pa se plačuje oni denar tudi naprej, ako stanuje nekaj časa v Londonu.

Nemčija. Minister Eulenburg je izdal ukaz do vseh državnih uradnikov, po katerem morajo ti vselej voliti z vlado, nikoli pa zoper njo. Kako je bilo pa doslej pri nas, v Avstriji? Skorej vsi uradniki so volili zoper vlado grofa Taaffe in za to so jih še hvalili. Pri Nemcih v rajhu pa kaj tacega ne sme biti in vendar sili nekaterim Nemcem srce ven v rajh!

Rusija. Govorica se je raznesla, da je car Aleksander zbolel, to pa neki ni resnično ter je car vsprejel ministra Witte in Krivošina. Najbrž je hotel izvedeti od njih, kako stoji s trgovinsko pogodbo z nemško državo, kajti že drugi dan so vedeli v Berlinu, da ruska vlada vsprejme predloge, ki jih ji stavi nemška vlada. Pogodba bode torej brž gotova.

Srbija. V Belem Gradu, v glavnem mestu, se vrši sedaj sodnijsko preiskovanje zoper prejšnje liberalno ministerstvo. Očita se mu, da je ravnalo posebno pri volitvah v skupščino, državni zbor, proti postavam in več drugih pregreh se mu očitava. Konec teh preiskovanj bode — prazen nič, ali če bo veliko, izreklo se bode, da ministerstvo ni prav ravnalo, toda toliko je gotovo, da ne bode nobeden minister prestal kake kazni. Čemu tedaj toliko hrupa!

Turčija. Albanski prebivalci so natepli nekaj črnogorskih pastirjev, potem pa njih črede s seboj odgnali. Sultan bi moral sedaj one kaznovati, po zaslužju, ali vsa je podoba, da to sultanu ali vsaj njegovim uradnikom ne gre prav iz srca. Najbrž se jim ne zgodi nobena sila. Tu je težko biti pravičnim!

Afrika. V Masavi, ki je pod italijansko državo, napadlo je precej veliko število dervišev, domačih vojakov, italijanske vojake. S tem je nastala vojska, da ji človek ne zna konca. General Barattieri je v naglici šel tje in najbrž mu sledi večje število italijanskih vojakov. — V Maroku bode pa brž v kratkem zopet mir, vsaj sultan se je odločil, da vsprejme pogodbe za mir, kakor mu jih španijska vlada predlaga.

Amerika. Nesrečne domače vojske še v Braziliji ni konec; mesto Rio di Janeiro še sicer ni v rokah ustajnikov, vendar pa ga bode težko vzdržati zoper nje. Predsednik republike, general Peixoto, ima še vojsko za-se, za svojo vlado, toda ljudstvo je sito vednih nemirov in je torej želeti, da se napravi kmalu konec te nesrečne vojske.

Za poduk in kratek čas.

Odvetnik v nebesih.

Pravljiča, poslovenil Goričan.

Nekega dne sedel je sv. Peter, kot vratar, pri nebeških vratih, ter spuščal pobožne duše v nebesa. Zopet nekdo prav močno potrka na vrata nebeška. Sv. Peter odpre majhno oknice na vratih, pogleda ven, in vidi zunaj starega moža, kateri ga prosi za vstop v nebesa.

»Kdo pa si?« vpraša ga, »jaz te ne poznam.«

»Sem odvetnik Ivo iz Saint-Brieu«, odgovori ta, »in prosim za dovoljenje, da vstopim.«

»Odvetniki se ne sprejmejo v nebesa«, odgovori resno sv. Peter, ter hoče oknice zapreti.

»Vem, vem«, reče Ivo, »pa jaz upam, da mi bode te moje prošnje uslišali«; in med tem privleče iz žepa neko pismo ter ga poda nebeškemu vratarju z vprašanjem: »Znaš brati?«

»Smešno vprašanje« reče sv. Peter, »kaj ne bi jaz znal?«

»Tedaj pa beri.«

Kaj je bilo to belo pismo, izvemo iz naslednjega. Ta odvetnik, kateri ni nikdar kaj slabega storil, nikdar krivične reči zagovarjal, siromakom in vdovam bil vedno pomočnik, bil je pred svojo smrtjo v Rimu na božji poti; tam je pri sv. očetu opravil sveto spoved in iz njih rok prejel sv. popotnico. Vendar pa se je še bal, da kot odvetnik ne bode sprejet v nebesa. Zato prosi papeža za pismeno potrdilo z njegovim podpisom in pečatom. To je bilo tisto pismo, katerega je dal sv. Petru brati.

»Proti temu se ne da nič ugovarjati«, reče sv. Peter, ter odpre vrata; »vstopi, pa bodi lepo tih in miren, kajti pri nas ni pravn in pričkanja! Pojdi, pokažem ti nebesa.« Med obhodom po nebesih vpraša odvetnik Ivo svojega spremljevalca:

»Peter, ali si ti že dolgo v tej službi?« Sv. Peter se nasmeje, in pravi: S smešnimi vprašanji me ti nadleguješ; poprej zavoljo branja, zdaj zavoljo službe. Saj že vsak otrok ve, da me je gospod Bog po moji mučeniški smrti za nebeškega vratarja postavil.

»To pa«, reče Ivo, »ali si ti tudi uverjen, da ostaneš do konca sveta v tej službi?«

»Zopet smešno vprašanje«, reče sv. Peter, »zakaj ne bi bil uverjen! Gospod Bog pač ne more več svoje besede nazaj vzeti.«

»Imaš pismeno zagotovljeno službo za vratarja?« vpraša Ivo nadalje.

»Pismeno, kako misliš?«

»Jaz mislim kako pismeno potrdilo s podpisom in pečatom, kakor je moje pismo od sv. Očeta, brez katerega bi jaz ne prišel v nebesa. Na tvojem mestu bi se jaz s takim pismom preskrbel, čeravno si v nebesih.« Sv. Peter je mislil ravno nekaj odgovoriti, kar visoko nad njima priplava kor angeljev, pevajoč nebeško pesem. Ivo gleda navzgor in posluša angeljsko petje; ali ko se potem ogleda, vidi, da je sv. Peter zginil. Temu je šel odvetnikov opominj k srcu; v skrbi si za svojo službo, postal je nemiren. Pa na zadnje se osrči. Ko je nastopila pri Bogu ura sprejema ali »avdijence«, približa se bliščečemu prestolu Vsegamogočnega, pade na kolena in moli. V svoji globoki ponižnosti prosi Gospoda, ako bi ne mogel nekoliko minut z njim samim govoriti. Kerubi in Serafi, ki obdajajo nebeški prestol, so se čudili Petrovi prošnji. Oče nebeški se nato prijazno skloni k svojemu služabniku in reče: »Peter, kar misliš ti meni zaupati, sme vsak vedeti in slišati, le povej.« S svetim strahom razodene zdaj Peter Bogu svoje želje, naglašajoč svojo zvestobo v službi in upanje, skoz dobroto svojega Gospoda še nadalje v tej službi ostati. Ali da bi bil tega bolj zagotovljen, prosi pismenega potrdila s podpisom in pečatom.

Pa na čelu Gospoda Boga prikazal se je pri teh Petrovih besedah črn oblak nevolje.

»Peter, Peter, kaj moram slišati o tebi?« Ali nimaš več zaupanja do mene? Kdo ti je vdihnil to nečastno misel?

Pri teh besedah pade sv. Peter zopet skesano na kolena in pove vse, kar vemo o odvetniku Ivu. Bog se zdaj prijazno ozre na klečečega, rekoč: »Veseli me, Peter, ker vidim, da ta slaba misel ni od tebe, zato ti odpuščam. Odvetnika Ivo pa, ker je že tukaj, moramo obdržati, ker papeževega priporočilnega pisma ne moremo zavreči: To pa si zapomni, Peter, da odvetnika nobenega več noter ne spustiš; imamo že z enim zadosta.«

»Amen«, zapojejo nato kori angeljev.

To ti je, dragi bralec, pripovedka o sv. Ivu, edinem odvetniku, ki je v nebesih; njegova častijo odvetniki, posebno na Francoskem, za varuha in patrona.

Smešnica. Zdravnik, poklican k bolniku, zapazi malo rano ter zaukaže, naj hitro odpošlje hlapca v

lekarno po mazila. Bolnik se ustraši in reče: »Oh, za Boga, mislim, da še ni taka silna nevarnost.« — »Silna nevarnost je«, odgovori zdravnik, »kajti če hlapec mazila hitro ne prinese, bode rana prej zacelila.«

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo svitli cesar je dal za popraviljanje župnišča v Dramljah 100 gold. iz lastnega premoženja.

(Slovestnost.) V soboto in nedeljo se vršite v Solnogradu potrjenje in posvečenje novega škofa, dr. Leopolda Schuster, za sekovsko škofijo. Naš mil. knez se odpeljuje tje nocoj in imajo v stolni cerkvi v Solnogradu pri slov. posvečevanju knezoškofa pridigo. Domov pa pridejo v terek po novem letu.

(Zborovanje.) Bralno društvo v Cezanjevcih ima dne 6. prosinca 1894 svoje zborovanje v šolskem poslopju ob 3. uri popoldne. Odbor vabi uljudno k obilni deležbi.

(Bralno društvo) pri Sv. Andraži v Slov. gor. ima v nedeljo, dne 7. januarja 1894, v gostilni gosp. Jožefa Rola svoj IV. občni zbor. Začetek ob 3. uri popoldne ter vabi odbor k obilni vdeležbi.

(Na znanje.) Preč. g. dr. Jožef Pajek, korar stolne cerkve v Mariboru, je odložil predsedništvo v katol. tisk. društvu in ga je preč. g. Lavrencij Herg, kanonik stolne cerkve v Mariboru, iz nova prevzel.

(»Kmečko bralno društvo«) pri sv. Križu nad Mariborom bode imelo na starega leta dan ob 3 popoldne glavno svoje zborovanje v hiši Gašparja Dobaja, po domače Korošca.

(Narodna čitalnica) v Ptujih priredi dne 31. decembra t. l. v lastnih prostorih »Narodnega doma« društven večer a) s tombolo in b) z glasbenim pevskim koncertom. Pri koncertu sodelujejo iz prijaznosti gg. učitelji iz Ptujih in okolice. Začetek točno ob 1/2 8. uri zvečer. K prav mnogobrojnemu obiskovanju vabi svoje domače in vnanje ude.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali vel. č. g. dr. Jožef Muršec, kn.-šk. kons. svetnik in profesor v Gradcu, 10 gld. in g. Fr. Kočevar, veletržec v Mariboru, 5 gld.

(Okr. zastop.) Za leto 1894 ima Ptujski okraj stroškov 75.297 gld. 14 kr. in prihodkov 32.386 gld.

(Südmark.) Podružnica »Südmarke« v Gradcu napravi dne 10. februarja ples in se hvali, da dobi zato godbo c. kr. peškopluku števil. 47. Ali vam bode to lepo, ko bodo slovenski fantje godli društvu, ki kopa grob slov. ljudstvu!

(Učitelj.) V soboto dne 23. decembra je umrl v Pragi g. Jožef Freuensfeld, učitelj v Ljutomeru, v 32. letu svoje dobe. Bil je vrl učitelj in unet slov. rodoljub.

(Liberalno gospodarstvo.) Kakor je znano, gospodari okr. zastop v Mariboru tako dobro, da poviša doklado za 2% v prihodnjem letu. Pri tem pa ima še denar za — šulverein ter mu je v zadnji seji zopet podaril 100 gld.

(Pek — zdravnik.) Na Ptujih je prišel dne 12. decembra sel k zdravniku dr. Metzlerju prosit ga, naj bi prišel na Mestni vrh k bolniku. Zdravnik je bil kmalu na nogah. Ko si je pogledal bolnika, pa je rekel, naj dajo bolniku pijavk, njemu pa za pot 4 gld. Bolnik je umrl, zdravnik pa je podključem, kajti bil je le — pek, znani postopač Petek.

(Nevarno delo.) V Trbovljah je uni dan prišel zavirač Andrej Kikelj med dva vozova, polna premoga, ter sta mu strla prsa, da je bil pri priči mrtev.

(Bela žena), drugi natis, dobi se v tiskarni sv. Cirila po 20 kr., tudi po pošti ne stane več.

(Za dijaško kuhinjo) darovala sta milostljiva gg. Ignacij Orožen, stolni prošt v Mariboru in Jakob Meško, čast. kanonik pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah vsak po 5 gld.

(Lakota.) V četrtek je v Zagrebu nek delavec čudno mahal na Zrinjskem trgu, potem pa se je zgrudil na tla. Ko so ga prenesli v bolnišnico, izpoznali so, da je gladi zblaznel. Doma je neki v Bistriškem okraju in se piše Jaka Drnovšek. Sedaj mu je bolje.

(Nagla smrt.) Dne 14. decembra so našli v grabnu od Poličan do Studenic mrtvo truplo Franca Graf, kočarja v Sp. Poličanah. Mož je najbrž pijan padel ter ni mogel več ustati.

(Ubežnik.) V četrtek je prišel mlad človek k J. Marinšek, županu v Krčevini pri Mariboru, ter ga je prosil za prenočišče. Župan mu ga je pa poskrbel v c. kr. vojašnici v Mariboru, od koder je bil ubežal.

(Šolstvo.) Za ljudsko šolo pri Sv. Kungoti blizu Maribora je imel doslej čast šolsk. ogleda J. Simlinger, c. kr. stotnik v pokoju. Slednjič pa se je navolil te časti in zato so jo dali gospodje v Mariboru Naceju Flučerju na Pesnici. Mladenič je neki »unet za napredek«.

(»Silvestrov večer«) priredi Ormoška Čitalnica, dne 31. decembra t. l. v svojih prostorih. Na vsopredu je 10 zanimivih toček in prosta zabava s tombolo. Vstopnina prosta. Začetek točno ob 6. uri zvečer.

(Nesreča.) Preteklih dnij je hotel nek kmet na postaji v Poličanah iti čez železnico, v tem pa je pridrdral vlak od juga in je kmeta na male kosce raztrgal.

(Deželni proračun) kaže 6.070.590 gld. stroškov in 4.891.984 gld. prihodkov, primankljaja pa je v celem 2.745.958 gld. Denar mora se za-nj dobiti iz deželnih priklad, kakor doslej.

(Stara ura.) Pri Martiniju v Celju se kaže ura, ki je 200 let stara. Ura je vsa iz lesa, tudi kolesca, ter »dela« ali bolje delala je tudi okrogle, sedaj pa je onemogla. Bila je v neki kmečki hiši v Spitaliču in se sodi, da je prišla tje iz samostan kartuzijancev.

(Umor.) V soboto sta dva mokrouha mladeniča umorila v Pragi Rudolfa Mrva, rokovičarja, ker sta sodila, da je on »omladino« izdal. To zločinstvo je za mladočeško stranko pogubno, ker se zvraca njim na rame, da-si po krivem.

(Imenovanje.) Gospod dr. Fric Ploj, sin zaslužnega odvetnika na Ptujih, postal je podtajnik v c. kr. ministerstvu na Dunaju.

(Mrlič.) V ponedeljek, dne 18. dec., so našli v nekem kozolecu pri Celju mrtvo truplo 54letnega hlapca A. Jelen iz Št. Petra v Savinjski dolini. Najbrž je v turševji, ki je ležalo v kozolecu, iskal prenočišča ter je zmrznil.

(Mladina.) Na nemški šoli v Celju je bilo več mladih tatov, dečkov od 9 do 13 let starih. Kradli pa so na raznih krajih mesta in za več, kakor sto goldinarjev so napravili škode. Lepa vam je ta nemška mladina!

(Železnica.) Na postaji Moškanci, na železnici iz Pragerskega v Čakovec, je skočil dne 23. decembra vlak s tira ter se je vsled tega za dalje časa pretrgal promet.

Listič uredništva. Č. g. H. Š. v K.: Še le prihodnje leto, sicer hvala! — G. F. B. na T.: Poskusimo kje drugje! — Vsem našim sodelovalcem zahvalo in veselo novo leto!

Loterijske številke.

Trst 23. decembra 1893:	57, 24, 33, 87, 75
Line	53, 72, 40, 48, 45

Najboljše sredstvo



zoper
kašel in
hripavost

in vse druge obolesti
dihalnega aparata so

antikataralne

katranove pastile

lekarja G. Piccoli-ja v Ljubljani.

Te pastile, izredno omehčujoče, priporočati se morajo se posebno onim, katerih dolžnosti in opravi tirjajo čist, čil in krepak glas, kakor n. pr. pridigarjem, učiteljem, pevcom itd. Cena eni škatljici 25 novc. Vunanja naročila se točno proti povzetju zneska razpošiljajo. 12—12

Prodaja v Mariboru: lekar Bankalari, v Ptuj: Behrbalk, v Celji: Kupferschmied.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferlinec,

gosposke ulice šte. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko. 44

Wilhelm-ov antiartritični antirevmatični kričistilni čaj

od

Franca Wilhelm
lekarja

v Neunkirchen na Spod. Avstrijskem
se dobi v vseh lekarnah 2-5
za ceno 1 fl. av. v. za vitek.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!



Mlatilnice, vitle, trieure
čistilne mlne za žito
rezalnice za krmo
samodelajoče
aparate proti peronospori
tlačilnice za vino
tlačilnice za sadje
mline za sadje



predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v obdo: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpoložja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Dobro ilustrirani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastojni in po ceni pristoje.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se daje na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

Naznanilo.

V najem se da mlin s tremi tečaji v dobrem stanu pri Sv. Miklavžu nad Ormožem. Več se izve na tukajšnji c. kr. pošti.

Sv. Miklavž nad Ormožem, 25. dec. 1893.

1-3

Franz Verbnjak.

KONJAK.



Ta iz krepkega, na lastnih goricah zrasednega vina izvlečena Francovka je skušen pomoček za oživljenje dušnih in telesnih močij. Zoper protin, trganje, otrpnenje udov, revmatizem pomaga čudovito in uteši bolečine. Ena steklenica velja 1 gld. 20 kr. Stari konjak je za stare ljudi in take, ki so bolni želodcu, prava dobrota. Cena 1 gld. 50 kr. Kdor naroči 4 steklenice, se mu da škrinjica zastoj in plača se na pošti voznina. Dobi se le samo pri **Benediktu Hertl**, graščaku na Goliču pri Konjicah na Stajarskem.

Zaloga v Mariboru pri Alojziju Quandest, gosposke ulice. 5-52

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Lekarna „Zum goldenen

Reichsapfel“

J. PSERHOFER'S

I. Singerstrasse št. 15

Wien.

Kričistilne kroglice, nekaj imerovane **univerzalne kroglice,** zaslužijo to ime po pravici, ker je veliko moč. Od več desetletij sem so te kroglice razširjene in malo takih družin je, pri katerih se to sredstvo ne bi našlo. Od mnogih zdravnikov se te kroglice priporočajo kot izvrstno domače zdravilo, posebno pri boleznih vsled **slabega prebavanja in zaprtega telesa.** takih bolezni, pri katerih kažejo svojo

Jedna škatljica s 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljati po povzetju 1 gld. 10 kr.

Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštnine in stane: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kakor jeden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih, katerega je videti na navodilu za prabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodica 40 kr., prosto poštnine 65 kr.

Trpotčev sok, ena steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr., poštnine prosto. 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštnine prosto 65 kr.

Življenska esenca (Pražke kapljice) steklenica 22 kr.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacevtične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — **Razpošiljana po pošti** se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

Pri dopošiljati denarja (po poštni nakaznici) stane poštnina dosti manj, kakor po povzetju. 3-12